

بررسی تأثیر خشونت سطحی ابامنت بر میزان استحکام گیر رستوریشن‌های سمان‌شونده متکی بر ایمپلنت با سمان موقتی

دانشور

پژوهشگی

نویسنده‌گان: سید شجاع الدین شایق^۱، علی محمد سالاری^۲، محسن ایوبی^{*}

۱-دانشیار - گروه آموزشی پروتزهای دندانی، دانشکده دندان‌پزشکی دانشگاه شاهد، تهران، ایران

۲-استادیار - گروه آموزشی پروتزهای دندانی، دانشکده دندان‌پزشکی دانشگاه شاهد، تهران، ایران

۳-دستیار گروه آموزشی پروتزهای دندانی، دانشکده دندان‌پزشکی دانشگاه شاهد، تهران، ایران

E-mail: Ayoubi.mohsen@yahoo.com * نویسنده مسئول: محسن ایوبی

چکیده

مقدمه و هدف: خشونت سطحی با ایجاد گیر میکرو مکانیکال می‌تواند باعث افزایش گیر رستوریشن‌های سمان‌شونده شود؛ از طرفی، مزیت مهم سمان‌های موقتی، قابلیت بازیابی آنهاست. این تحقیق به منظور ارزیابی تأثیر سمان موقتی Temp bond Kerr و همچنین سندبلاست کردن سطح ابامنت‌ها با ذرات اکسید آلومینیوم با قطرهای ۲۵ و ۵۰ میکرون روی میزان استحکام گیر پروتزهای ثابت سمان‌شونده متکی بر ایمپلنت صورت گرفته است.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه سی عدد ابامنت (DIO - Cemented abutment, SAC 4814N(II)) به سه گروه تقسیم شدند؛ گروه اول به صورت استاندارد بدون سندبلاست؛ گروه دوم با ذرات ۲۵ میکرون و گروه سوم با ذرات ۵۰ میکرون اکسید آلومینیوم سندبلاست شدند؛ سپس نود عدد coping از آلیاژ metal ساخته شد و با استفاده از سمان موقت Temp bond روی ابامنت‌ها سمن شدند. سپس نمونه‌ها درون بیان مصنوعی به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۳۷ درجه و رطوبت ۱۰۰ درصد نگهداری شدند؛ در ادامه، پس از انجام Cyclic loading و Thermocycling میزان گیر هریک از نمونه‌ها با استفاده از universal testing machine با سرعت ۰/۵ cm/min cross head speed مورد آزمون آماری ANOVA T ukey test gone way مورد ارزیابی قرار گرفت.

نتایج: اختلاف معناداری میان سطوح سندبلاست شده وجود نداشت. استحکام کششی سمان Temp bond kerr با ابامنت‌های سندبلاست شده با ۵۰ میکرون بیشتر از سایر گروه‌ها بود ولی از نظر آماری، اختلاف معناداری میان این گروه ابامنت‌های سندبلاست شده با گروه سندبلاست شده با ذرات اکسید آلومینیوم ۲۵ میکرون مشاهده نشد ($P < 0.001$). در میان تمام گروه‌ها، ابامنت‌های استاندارد، کمترین میزان استحکام گیر را نشان دادند.

نتیجه گیری: عمل سندبلاست کردن سطوح ابامنت با ذرات اکسید آلومینیوم، باعث افزایش میزان گیر رستوریشن‌های سمان‌شونده با سمان موقتی می‌شود.

واژگان کلیدی: ایمپلنت، گیر، سمان موقتی، سندبلاست، ابامنت

دوماهنامه علمی - پژوهشی
دانشگاه شاهد
سال بیستم - شماره ۱۰۴
اردیبهشت ۱۳۹۲

دریافت: ۱۳۹۲/۱/۲۱
آخرین اصلاح‌ها: ۱۳۹۲/۱/۲۶
پذیرش: ۱۳۹۲/۲/۳۰

انتخاب سمان مناسب، یکی از ملاحظات مهم به دلیل اثر آن روی گیر رستوریش و دوام آن است (۴). انتخاب سمان باید براساس میزان گیر مورد نیاز و نیاز به خارج-کردن پروتز در آینده، قیمت سمان و راحتی در خارج-کردن اضافات سمان از مارجین پروتز در نزدیکی لثه انجام گیرد (۱). سمان‌هایی مختلف با میزان استحکام گیر متفاوت برای سمان‌کردن پروتزهای متکی بر ایمپلنت به کارمی‌رونده که به‌طور کلی به دو دسته سمان دائمی و موقتی تقسیم می‌شوند (۵). استفاده از سمان دائمی باید هنگامی مدنظر قرار گیرد که خارج کردن پروتز برای تعییر، تعویض قطعات پروتزی، معاینه یا درمان جراحی احتمالی برای بافت‌های نرم و سخت اطراف ایمپلنت در آینده پیش‌بینی نمی‌شود (۸). گزارش‌ها نشان‌داده‌اند، وارد کردن نیروی زیاد به‌منظور خارج کردن پروتز می‌تواند به استئوایتگریشن فیکسچر آسیب‌بزند (۹). قابلیت خارج کردن پروتزها برای مراقبت‌های معمول دوره‌ای و بررسی وضعیت ایمپلنت و بافت نرم اطراف آن، لازم است و همچنین در صورت وجود مشکلاتی از قبیل تحلیل استخوان و التهاب بافت نرم اطراف ایمپلنت و در مواردی که شل شدن پیچ اباتمنت اتفاق-می‌افتد، باید بتوان پروتز را بدون وارد کردن آسیب به ایمپلنت و اباتمنت خارج کرد؛ درنتیجه با توجه به موارد یادشده، استفاده از سمان‌های موقتی توصیه می‌شود (۹).

استحکام گیر سمان‌های موقتی، نسبت به سمان‌های دائمی پایین‌تر است که با تغییر در سایر فاکتورهای موثر در میزان گیر رستوریشن می‌توان گیر این نوع سمان‌ها را افزایش داد (۸)؛ از جمله این عوامل، ایجاد خشونت سطحی روی اباتمنت‌ها است که از طریق گیر میکرو مکانیکال، باعث افزایش استحکام گیر پروتز می‌شود (۵). خشونت سطحی را می‌توان با استفاده از فرزهای توربین و سنبلاست کردن ایجاد کرد (۱۰).

مطالعاتی بسیار درخصوص عوامل و فاکتورهای موثر بر میزان گیر رستوریشن‌های متکی بر ایمپلنت انجام-گرفته‌اند و تحقیقاتی مختلف نشان‌داده‌اند که سمان‌های موقتی استحکام گیر متفاوتی دارند و از طرفی، اثر سن-بلاست کردن بر میزان گیر این دسته از سمان‌ها، کمتر

مقدمه

امروزه ایمپلنت‌های دندانی به عنوان درمان مناسب برای جایگزینی دندان‌های ازدست‌رفته مورد استفاده قرار می‌گیرند (۱). میزان گیر پروتزهای ثابت متکی بر ایمپلنت، یکی از مهم‌ترین فاکتورهای موفقیت آن است (۲).

به‌منظور اتصال پروتزهای ثابت متکی بر ایمپلنت از دو روش سمان‌شونده و پیچ‌شونده استفاده می‌شود (۳)؛ اما وجود screw hole در پروتزهای پیچ‌شونده می‌تواند اکلوژن، استحکام پرسلن و زیبایی را به مشکل دچار کند (۳)؛ همچنین یکی دیگر از مشکلات پروتزهای پیچ-شونده، ساخت فریم ورک passive است، عدم بودن فریم ورک، باعث واردشدن نیروی زیاد به پیچ متصل‌کننده پروتز و همچنین انتقال نیروها به حد فاصل میان استخوان و ایمپلنت می‌شود که احتمال شکستن پیچ و همچنین ایجاد اختلال در استئوایتگریشن ایمپلنت، افزایش می‌باید و عدم تطابق خوب و مناسب فریم، باعث ایجاد micro gap در حد فاصل میان پروتز و اباتمنت می‌شود (۴). از جمله شایع‌ترین مشکلات این دسته از پروتزها شل شدن پیچ نگهدارنده پروتز است (۵)؛ از-طرفی نیز، کاهش شل شدن پیچ اباتمنت و استرس وارد بر آن در پروتزهای سمان‌شونده از مزایای این نوع پروتزهای ثابت متکی برایمپلنت است که استفاده از سمان‌ها برای ایجاد گیر لازم را توجیه می‌کند (۲).

گیر رستوریشن‌های سمان‌شونده به فاکتورهایی متعدد بستگی دارد که درخصوص اباتمنت، پروتز متکی بر ایمپلنت و سمان است (۶) که این عوامل شامل «میزان تقارب سطوح محوری اباتمنت، طول، میزان سطح تماس و خشونت سطحی اباتمنت، میزان خشونت سطح داخلی فریم پروتز، اتصال و عدم اتصال پروتزهای متکی بر ایمپلنت، خصوصیات مکانیکی و استحکام آلیاژ به-کار رفته در ساخت فریم فلزی پروتز، نوع سمان، وجود یا عدم وجود مسیر خروج اضافات سمان (venting)، ویسکوزیت سمان، نیروی نشاندن رستوریشن و مدت زمان وارد کردن نیرو به هنگام سمان‌کردن» هستند (۵ و ۷).

شد (تصویر ۲)؛ در ادامه مرحله casting با استفاده از آلیاژ Ticonium-T3k (Base metal polishing finishing) انجام گرفت و پس از نشست کامل و تطابق آنها بر ابامنت‌ها با استفاده از Temp bond سوند و ذره‌بین بررسی شدند. سمان موقتی Kerr، در این مطالعه مورد بررسی قرار گرفت. تمام نمونه‌ها به صورت تصادفی و رندوم شماره گذاری شده، در سه گروه تقسیم شدند (۱۰). پس از آماده شدن کوپینگ‌های فلزی نمونه‌های گروه اول (ابامنت‌های با سطوح استاندار) با استفاده از سمان Temp bond Kerr طبق دستور شرکت سازنده سمان شدند (عمل سمان-کردن تمام نمونه‌ها توسط یک نفر انجام شده است)؛ سپس کوپینگ روی ابامنت قرار گرفت و با فشار دست به مدت ۱۰ ثانیه نگهداشت شد و اضافات سمان در اطراف ابامنت پاک و نمونه آماده شده، تحت نیروی ۵ کیلوگرم به مدت ۱۰ دقیقه قرارداده شد، تا setting نهایی سمان کامل شود. نمونه‌های آماده شده در ظرف حاوی بزاق مصنوعی قرارداده شدند؛ سپس در انکوباتور به مدت ۲۴ ساعت در شرایط رطوبت ۱۰۰ درصد و دمای ۳۷ درجه نگهداری شدند؛ سپس نمونه‌ها خارج شدند و درون دستگاه Thermocycling با دمای بین ۵-۵۵ درجه سانتی گراد و تعداد ۲۰۰۰ سیکل که زمان نگهداری در هر ظرف ۳۰ ثانیه و زمان انتقال بین ظرف‌ها ۱۰ ثانیه بود، قرارداده شدند؛ پس از آن، نمونه‌ها درون دستگاه بود، قرارداده شدند؛ سپس از پایان این مرحله با استفاده از دستگاه (universal testing machine) Roell با سرعت zwick با سرعت cross head speed Cm/Min ۰/۵ میزان استحکام گیر. نمونه‌ها اندازه گیری شد. پس از پایان این مرحله و در ادامه آزمایش، ابامنت‌های جدا شده ابتدا تمیز شده، با آب شستشو داده شدند سپس، درون دستگاه التراسونیک به همراه محلول شستشو دهنده (Symprofluid universal) به مدت ۱۰ دقیقه قرار گرفته؛ پس از خارج کردن نمونه‌ها با استفاده از آب و اتانول دوباره شسته شده و خشک شدند سپس در ادامه، آزمایش با نمونه‌های بعدی تکرار شد؛ تمام این مراحل نیز توسط

مورد ارزیابی قرار گرفته است (۱۰ و ۱۱)؛ همچنین، انتخاب سمان موقتی مناسب که بتواند گیر کافی برای نگهداری پروتزهای موقتی و دائمی را روی ایمپلنت تأمین کند و موجب debond شدن زودهنگام پروتز نشود، چالشی بزرگ به نظر می‌رسد.

هدف مطالعه حاضر، بررسی استحکام گیر سمان موقتی Temp bond kerr با توجه به سه نوع خصوصیات سطحی متفاوت ابامنت به ترتیب استاندارد، سندبلاست-شده با ذرات ۲۵ میکرون اکسید آلومینیوم، سندبلاست-شده با ذرات ۵۰ میکرون، روی میزان گیر رستوریشن‌های سمان‌شونده متکی بر ایمپلنت است.

روش بررسی

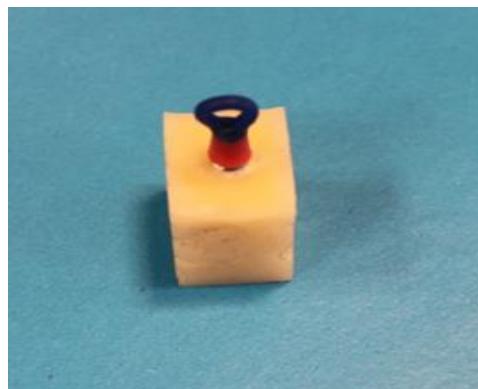
این مطالعه تجربی به روش آزمایشگاهی روی سی عدد ابامنت Cemented از سیستم DIO-ImplantCemented (abutment,SAC 4814N(II)) با طول ۵/۵ میلی متر و به قطر ۴/۸ میلی متر انجام شد. ابتدا ابامنت‌ها به سه گروه ده-تایی تقسیم شدند؛ گروه اول سطح ابامنت به صورت standard machined (گروه کنترل) باقی‌مانده، هیچ گونه عمل سندبلاست روی آنها انجام نشد؛ گروه دوم به صورت سندبلاست شده با ذرات اکسید آلومینیوم ۲۵ میکرون، گروه سوم با ذرات اکسید آلومینیوم ۵۰ میکرون در مدت زمان ۱۵ ثانیه و فشار ۲/۵ بار در فاصله ۱۰ میلی متری سندبلاست شدند؛ در ادامه ده عدد آنالوگ ایمپلنت (SM-submerged, Analog, FAF451) از سیستم DIO تهیه شد، سپس آنالوگ ایمپلنت درون بلوك‌های رزینی با ابعاد ۲۰×۳۰ میلی متری مانت شدند. گروه اول ابامنت‌ها روی آنالوگ‌های مانت شده در بلوك‌های رزینی با استفاده از ترک رچت با نیروی ۳۵ N بسته شدند و محل بسته شدن پیچ (screw hole) با استفاده از کامپوزیت سیل شد (تصویر ۱).

نود عدد کوپینگ پلاستیکی پیش ساخته (plastic coping) از سیستم SASP 4810s(II) از سیستم Implant-DIO تهیه شد. پس از قراردادن کوپینگ روی ابامنت‌ها و اطمینان از نشست کامل آن، یک حلقه مومی با استفاده از موم اینله (polywax-wire hard) روی کوپینگ پلاستیکی فرم داده-

اطلاعات خام به دست آمده از آزمون های سنجش استحکام گیر با نرم افزار SPSS.18 مورد بررسی قرار گرفت، به منظور بررسی چگونگی توزیع داده ها در هر گروه آزمایشی از آزمون Kolmogorov Smirnov استفاده شد. به منظور بررسی نوع سمان و خصوصیات سطحی ابامننت ها از آزمون One way ANOVA استفاده شد؛ سپس برای شناسایی گروه های با تفاوت معنادار در استحکام گیر، آزمون مقایسات چندگانه داده ها (Post Hoc) یعنی آزمون Tukey به کار گرفته شد (۱۲ و ۱۳).

یک نفر انجام شده اند. هر یک از نمونه ها در پایان از نظر محل شکست سمان با مشاهده و با استفاده از ذره بین مورد ارزیابی قرار گرفتند، الگوی شکست به صورت گروه های زیر گزارش شد (۹).

- ۱- جداشدگی در اینترفیس ابامننت و سمان (شکست Adhesive)؛
- ۲- جداشدگی درون سمان (شکست Cohesive)؛
- ۳- جداشدگی در اینترفیس سمان و کوپینگ فلزی (شکست Adhesive).

تصویر ۲

تصویر ۱

میکرون و ابامننت های استاندارد است. ولی میان ابامننت های سند بلاست شده با اکسید آلومینیوم ۵۰ و ۲۵ میکرون از نظر آماری اختلافی معنادار وجود نداشت الگوی شکست سمان برای سمان Temp Bond Kerr در گروه ابامننت های سند بلاست شده با ۵۰ میکرون و ۲۵ میکرون بیشتر به صورت Adhesive و باقی ماندن سمان روی کوپینگ فلزی بود ولی برای گروه ابامننت های استاندارد به صورت Cohesive و شکست سمان بود.

نتایج
میزان استحکام گیر گروه های مورد مطالعه در جدول ۱ آورده شده است و نشان می دهد که میزان گیر کوپینگ های فلزی در گروه های مختلف مشابه نبوده و آزمون One way ANOVA نشان داد از لحاظ آماری معنادار است ($p < 0.001$). در مقایسه میان سه گروه از ابامننت های استفاده شده به ترتیب بیشترین میزان گیر ابامننت سند بلاست شده با ذرات اکسید آلومینیوم ۵۰ میکرون، ابامننت های سند بلاست شده با ذرات اکسید آلومینیوم ۲۵

جدول ۱. شاخص‌های آماری میزان استحکام گیر در گروه‌های مختلف

C.V تغییرها	% ۹۵ Cl		۵۰ میکرون	گیر گروه ۲۵ میکرون	گیر گروه استاندارد	نوع سمان نوع ابامنت
	پایین	بالا				
۲۹	۲۶/۱۶	۴۵/۶۴			$۳۵/۹ \pm ۱۰/۵$	Kerr
۲۴	۸۱/۱۵	۱۲۲/۸۴		$۱۰۲ \pm ۲۴/۹$		
۱۳	۹۹/۸۲	۱۲۵/۴۲	$۱۱۲/۷ \pm ۱۵/۳$			

نتایج حاصل نشان دادند که سندبلاست کردن سطح ابامنت می‌تواند باعث بهبود گیر رستوریشن‌های سمان-شونده شود. در تحقیقی که قنبرزاده^۱ و همکارانش در سال ۲۰۱۲ روی سه سطح مختلف از ابامنت‌ها انجام-دادند، نتایج نشان دادند که سطوح سندبلاست شده، باعث افزایش میزان گیر رستوریشن‌ها شده که از این نظر، نتایج حاصل از این مطالعه را تأییدمی‌کنند (۲۳).

در مطالعه کامپوس^۲ و همکارانش در سال ۲۰۱۰، اثر سندبلاست کردن، ایجاد شیار روی ابامنت و خشونت‌سازی با فرز الماسی را مورد مطالعه قراردادند، نتایج نشان دادند که خصوصیات توپوگرافی سطح ابامنت، نقشی مهم در افزایش گیر رستوریشن دارد (۲۶)؛ همچنین عمل سندبلاست کردن نسبت به ایجاد شیار روی گیر سمان، بیشتر اثر داشت.

در تحقیق حامد^۳ و همکارانش در سال ۲۰۱۱، انجام عمل سندبلاست با ذرات اکسید آلومینیوم ۵۰ میکرون، باعث افزایش معنادار گیر رستوریشن شد (۱۷)، صدقی^۴ و همکارانش، مطالعه‌ای روی ابامنت‌های با طول کوتاه انجام دادند که نتایج نشان دادند، عمل سندبلاست کردن ابامنت‌های کوتاه، باعث افزایش میزان گیر در مقایسه با ابامنت‌های با طول بلندتر شد (۳۱).

بحث

یکی از مهم‌ترین فاکتورهای مؤثر در میزان گیر رستوریشن‌های سمان‌شونده، نوع سمان به کاررفته است (۱۷). در این مطالعه با مقایسه استحکام گیر میان گروه‌های مورد بررسی در دو گروه از ابامنت‌ها (گروه سندبلاست شده با ۲۵ میکرون و ۵۰ میکرون) مقدار استحکام گیر سمان به طور معناداری از ابامنت‌های استاندارد بیشتر بود ($p < 0.001$).

در این مطالعه، نیروی به کاررفته روی نمونه‌ها از نوع کششی در راستای مسیر نشست و برخاست کوپینگ‌های فلزی بود که نتیجه آن مجموعه از نیروهای tensile shear است که به حد فاصل میان سمان، کوپینگ فلزی و ابامنت وارد می‌شود؛ البته اندازه گیری نیروی کششی به تنهایی یکی از محدودیت‌های این مطالعه است، زیرا نیروی وارد بر کروان در شرایط کلینیکی و درون دهان، مجموعه‌ای از انواع نیروهای کششی، فشاری و خمی است که بازسازی این شرایط در مطالعه آزمایشگاهی، کاری دشوار بوده و استاندارد کردن آن سخت است؛ به همین دلیل و با توجه به مطالعات پیشین در خصوص اندازه گیری استحکام گیر سمان‌ها، نیروی کششی کروان‌ها به تنهایی مورد ارزیابی قرار گرفت (۱۹ و ۹).

در مقایسه استحکام گیر میان سه گروه از ابامنت‌های مورد بررسی، گروه سندبلاست شده با ذرات اکسید آلومینیوم ۵۰ میکرون بیشترین میزان گیر را داشت.

۱. Ghanbarzadeh
۲. Compos
۳. Hamad
۴. Sadig

الگوی شکست، ارتباطی کلینیکی با مدت زمان لازم برای تمیز کردن سمان باقیمانده روی ابامنت درون دهان بیمار یا درون کوپینگ فلزی دارد که از این جهت اهمیت دارد (۹). در این مطالعه، بیشترین میزان الگوی شکست در سمان Kerr به صورت Adhesive و باقیماندن سمان روی کوپینگ فلزی بود. در مطالعه نجاتی دانش^۱ در سال ۲۰۱۲، الگوی شکست برای سمان Kerr، به صورت Adhesive و باقیماندن سمان روی ابامنت گزارش شد که با نتایج این تحقیق متفاوت بود (۷). در مطالعه کونستانتنیوس^۲ و همکارانش در سال ۲۰۰۷، الگوی شکست سمان Kerr را به صورت Cohesive و باقیماندن سمان روی ابامنت و کوپینگ فلزی گزارش-کردند که در خصوص سمان Kerr با نتایج این مطالعه، تفاوت داشت که به دلیل آن، شرایط آزمایشگاهی متفاوت این دو مطالعه بوده است (۱۰).

نتیجه‌گیری

با توجه به محدودیت‌های این مطالعه، نتایج زیر قابل اشاره‌اند:

- ۱- بیشترین میزان استحکام سمان Kerr در خصوص ابامنت‌های سند بلاست شده با ذرات اکسید آلومینیوم ۵۰ میکرون بود.
- ۲- سند بلاست کردن سطح ابامنت، باعث افزایش میزان گیر شده و روشی مناسب برای افزایش میزان گیر در سمان‌های موقتی است.

^۱. Nejatidanesh

^۲. Konstantinos

منابع

1. Farahnaz Nejatidanesh, OmidSavabi, MojtabaShahtoosi. Retention of implant-supported zirconium oxide ceramic restorations using different luting agents.clinical oral implants research 2011; 00:1-5
2. Guncu MB, CakanU, CanayS. Comparsion of 3 luting agents on retention of implant-supported crowns on 2 different abutments. *Implant Dent.* 2011; 20(5):349-53.
3. Joseph Nissan, Demitri Navobal, OraGross, Oded Ghelfan, GavrielChaushu. long term out come of cemented versus screw retained implant-supported partial restorations. *Int J Oral Maxillofac Implants* 2011;26:1102-1107.
4. KennethS, Hebel, BSc, Reena C, Gajjar. Cement-retained versus screw-retained implant restorations: Achieving Optimal Occlusion and esthetics in implant dentistry. *J.P.D* 1997; 77(1):28-35
5. David A. Covey, DennisK. Kent, GermainJr, SeenivasKoka.Effects of abutment size and luting cement type on the uniaxial retention force of implant-supported crowns.*JProsthet Dent* 2000;83(3):344-8.
6. Guillermo Bernal, Mitsunobu Okamura, CarlosA, Munoz. The effects of abutment taper, length and cement type on resistance to dislodgement of cement-retained, implant-supported restorations. *J. Prosthod* 2003; 12(2):111-115.
7. Farahnaz Nejatidanesh, OmidSavabi, Maziar Ebrahimi, GhazalSavabi. Retentiveness of implant-supported metal coping using different luting agents.*Dental research Jurnal* 2012; 9(1):13-18.
8. JamesL, Sheets, Charles Wilcox, Terry Wilwerding. Cement selection for cement-retained crown technique with dental implant.*J.Prosthod* 2008;17 :92-96.
9. Khaled Q, AlHamad , Bashar A, AlRashdan EtharH, Abu-sitta. The effects of height and surface roughness on bond strength of cement-retained implant restorations.*Clin Oral Impl Res* 2011 ;22:638-644.
10. Konstantinos Michalakis, ArgirisL, PIssiotis, KihoKang, HiroshiHirayama, Pavlos, Garefis, haralambos Petridis. The effect of thermal cycling and Air Abrasion on Cement Failure Loads Of 4 provisional luting agents used for the Cementation of implant-supported fixed partial dentures.*Int J Oral & Maxilofacial* 2007;22(4):569-74.
11. Yongsik Kim, Junro Yamashita, JeffreyL, Shotwell , Kok-Heng Chong, Hom-lay Wang.
12. Larry C. Breeding, DonnaL. Dixon, Michele T. Bogacki, James D, Tietge. Use of luting agents with an implant system:part 1.J.P.D 1992;68:737-41
13. Fernando Paulo Bastos Valba, Jr, Eduardo Gomez Perez, Marcio Breda. Alternative method for retention and removal of cement-retained implant prostheses.*J.P.D* 2001;86(2):181-3.
14. Jing LI, Yoshihihitto NAITO, JianRong CHEN, Takaharu GOTO, YuichiI SHIDA, Takanori KAWANO, Yoritoki TOMOTAKE, TesuoI CHIKAWA. New glass polyalkenoate temporaraycement for cement-retaind implant restoration: Evaluation of elevation and retentive strength.*Dent Mater J* 2010;29(5):589-595.
15. Yu-Hwa Pan, Ching-Kai Lin. The effect of luting agents on the retention of dental implant-supported crowns.*Chang Gung Med J* 2005;28(6):403-10. 5.
16. Guichet DL, CaputoAA, ChoiH, Sorensen JH. pasivity of fit and marginal opening in screw-or cement-retained implants fixed partial denture designs. *Int J Oral Maxillofac Implant* 2000;15:239-46.
17. AlHamad KQ, Al Rashdan BA, Abu-Sitta EH. The effects of height and surface roughness of abutments and the type of cement on bond strength of cement-retained implant restorations.*Clin Oral Implants Res.* 2011;22(6):638
18. Goodacre CJ, Kan JY, Rungcharassaeng K. Clinical complications of osseointegrated implants. *J Prosthet Dent.* 1999;81(5):537-52.
19. Cano-Batalla J, Soliva-Garriga J, Campillo-Funollet M, Munoz-Viveros CA, Giner-Tarrida L. Influence of abutment height and surface roughness on in vitro retention of three luting agents. *Int J Oral Maxillofac Implants.* 2012;27(1):36-41.
20. Pan Y-H, Ramp LC, Lin C-K, Liu P- R. Comparison of 7 luting protocols and their effect on the retention and marginal leakage of a cement-retained dental implant restoration. *Int J Oral Maxillofac Implants* 2006;21:587-92.
21. Tabakhian GR, Nouri A. Effect of Different Temporary Cements on Retention of Crowns Cemented on One Piece Abutments with Two Different Lengths. *J Mash Dent Sch* 2012; 36(3): 223-30.

22. EmmsM, TredwinCJ, Setchell DJ, Moles DR. The effects of abutment wall height ,platform size and screw access channel filling method on resistance to dislodgement of cement-retained implant-supported restorations .*J prosthodont.*2007;16:3-9.
23. Ganbarzadeh J, Nakhaei MR, Shiezae F. The Effect of Abutment Surface Roughness on the Retention of Implant-Supported Crowns Cemented with Provisional Luting Cement. *JDMT* 2012; 1(1):6-10.
24. Tan KM, Masri R, Driscoll CF, Limkangwalmongkol P, Romberg E. Effect of axial wall modification on the retention of cement-retained, implant-supported crowns. *J Prosthet Dent.* 2012;107(2):80-5.
25. Della Bona A. Bonding to ceramics: scientific evidences for clinical dentistry. *Editoria Artes Medicas.* 2009;(1) 86: 122-127.
26. de Campos TN, Adachi LK, Miashiro K, Yoshida H, Shinkai RS, Neto PT, Frigerio ML. Effect of surface topography of implant abutments on retention of cemented single-tooth crowns. *nt J Periodontics Restorative Dent.* 2008;28(1):92-6.
27. Heinemann F,MundtT,Biffar R. Retrospective evaluation of temporary cemented ,tooth and implant supported fixed partial dentures .*Jurnal of Cranio-Maxillo-facial surgery.*2006;34, suppl -2:86-90.
28. Wadhwani CP, Piñeyro AF. Implant cementation: clinical problems and solutions. *Dent Today.* 2012;31(1):56, 58, 60-2; quiz 63, 54.
29. Maeyama H, Sawase T, Jimbo R, Kamada K, Suketa N, Fukui J, Atsuta M. Retentive strength of metal copings on prefabricated abutments with five different cements. *Clin Implant Dent Relat Res.* 2005;7(4):229-34.
30. Sheets JL, Wilcox C, Wilwerding T. Cement selection for cement-retained crown technique with dental implants.*Jprosthpdent* .2008;17:92-6.
31. Sadig WM, AL HarabiMW. Effects of surface conditioning on the retentiveness of titanium crowns over short implant abutments. *Implant Dent* 2007;16:387-96.

Daneshvar
Medicine

The effect of abutment surface roughness on the retention of implant-supported crowns cemented with provisional luting cement

Seyed Shojaeddin Shaegh¹, Alimohammad Salari², Mohsen Ayoubi³

1. Associate Professor- Department of Prosthodontics, Dental Faculty, Shahed University, Tehran, Iran.
2. Assistant Professor- Department of Prosthodontics, Shahed University, Tehran, Iran.
3. Resident of Prosthodontics- Department of Prosthodontics, Shahed University, Tehran, Iran.

E-mail: ayoubi.mohsen@yahoo.com

Abstract

Background and Objective: Surface roughness can increase the retention of castings by sandblast that are micro retentive. This study compared the retention of implant-supported crowns when used with 3 different surface roughness abutments and one temporary cement.

Materials and Methods: Thirty abutments (DIO implant-cemented abutment, SAC 4814N(II)) were divided in three groups. First group was standard machine surface, second group sandblasted with 25 micron aluminum oxide particles and third group was sandblasted with 50 micron particles. Then, regular diameter implant analogs were embedded in resin acrylic block and provisional cement kerr Temp bond NE was used for cementation. 90 metal coping were fabricated and after cementation the aging processing was done. Then, the retentive strength was tested with universal testing machine at cross head speed of 0.5 mm/min. Results were analyzed using One way ANOVA and Tukey's test.

Results: Retentive strength of temp bond kerr with 50 micro sandblasted abutment was statistically different than two other groups ($p<0.001$). Between all the groups, standard abutment was the weakest.

Conclusion: Surface modification of implant abutment by sandblast may be an effective method to increase retention of crown when provisional luting cement is used.

Key Words: Dental implant, Abutment, Sandblast, Retention, Abutment.

Scientific-Research
Journal of Shahed
University
Twentieth Year,
No.104
April- May, 2013